La Devesa a punt de fires

La Devesa a punt de fires

JORDI DALMAU

Desconec l'import del que recapta l'Ajuntament de Girona quan per Fires la Devesa és ocupada per un immens parc d'atraccions. Realment, es deu parlar de xifres considerables. Algú afirma que la recaptació és el preu dels maltractaments que rep la Devesa aquells dies, que ve a ser una violència de gènere, una maquinària potent contra un parc indefens. És una violència ben general i comprovable els dies del macromuntatge,sense cap miramент sobre aquell espai, ocupat com un solar qualsevol, tot i que un intent de reglamentació havia ja assenyalat unes distàncies de respecte al voltant de cada exemplar d'arbre. Fires de Girona: tenim una Devesa "útil". Després de Fires vindrà aquell temps llarg d'estranyesa gironina, solitud i abandó, justament a l'inrevés d'aquell vers de Josep Carner que es delectava amb les frondes de la Devesa perquè "eren propícies a un riu de gentades".

Quan Narcís-Jordi Aragó va publicar La Devesa, Paradís Perdut, llibre de capçalera imprescindible sempre que ens posem la Devesa a la boca, era l'any 1980 i es referia a un inventari dels arbres, fet el 1975: eren 2.595 dels quals ja llavores només el 54,61 per cent eren considerats sans. La creixent vellesa dels arbres sembla que ha anat pesant com una llosa sobre els successius ajuntaments.

La Devesa és un tema gironí on conflueixen tres elements, que han de ser creadors de bona salut cívica. Primer, la ciutadania, preguntant-se sempre què li passa a la Devesa i què ens passa als gironins per tenir-la en un estat que no ens agrada, no ens atrau, però el poder executiu no pertany als ciutadans. Segon, els tècnics que tenen cura dels arbres i en nom de la ciència especialitzada porten a terme la pràctica convenient. Fa pocs dies, l'equip tècnic ha informat (Diari de Girona, 3-10-13) sobre un canvi que podrà fer-se visible: sembla ser que la Devesa del futur farà pensar més en un parc anglès que no en un jardí francès, com és ara. Podrà i haurà de ser "el començament d'una nova amistat" entre els gironins i la Devesa que, de moment, es mereix un acte de fe. I anar-se explicant, àmpliament i popular, el significat d'aquells conceptes pensant en la ciutadania gironina, la principal beneficiària dels nous usos que haurà d'oferir la Devesa. S'espera molta pedagogia, sempre ben rebuda i participada.

I tercer element, la política municipal. Sense mencionar noms propis ni dates, es pot dir que fins ara la Devesa ha fet basarda a tots els ajuntaments de Girona; i en alguna ocasió, també, un ajuntament havia presentat una proposta massa alegre i que era contrària als principis de respecte al parc. Cal preguntar-nos contínuament si la política municipal sobre la Devesa pensa suficientment en la necessitat de la seva informació pública.

Possiblement molt aviat els gironins haurem de canviar el nostre xip referent a la Devesa, a jutjar per les notícies dels tècnics a les quals m'he referit més amunt. De moment, se'ns assegura que ara ja podem anar a passejar per la Devesa sense els perills que significaven aquelles grans branques molt malaltes, que ens podien caure a sobre. Fins ara la situació era greu, i no s'havia avisat mai.

Cal desitjar que les properes Fires ragin abundància de recaptació econòmica a favor de l'Ajuntament de Girona, i que una bona part d'questa es pugui quedar al mateix "solar" que als gironins tant ens agrada de posar-nos a la boca.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/10/devesa-punt-fires/638503.html?utm_source=rss